

Per AnnaU el dj., 05/02/2026 - 08:00

La nova política migratòria de Trump ja fa mesos que ens deixa imatges difícils de pair: batudes, detencions, deportacions...fins i tot la mort de dos ciutadans dels Estats Units durant les protestes a algunes ciutats del país. Per desgràcia no és cap pel·lícula de terror sinó una realitat que pateixen migrants que buscaven una vida millor.

Les fronteres entre països s'han convertit també en murs entre persones, entre els "americans" i els migrants. Està a l'ordre del dia l'expulsió dels "irregulars", i veiem un abús de poder gens dissimulat en les batudes de migrants, amb actituds fatxendes i molta supèrbia que hauríem d'haver deixat enrere fa temps perquè la dignitat humana és una i per a tota la humanitat.

Em pregunto si en alguns moments no tenim actituds que s'hi assemblen, si les sabem detectar per frenar-les a temps. Ens adonem de si posem murs entre nosaltres i els altres? Ens agrada mantenir-nos enrocats en la confrontació quan creiem tenir la raó? Ens permetem creure'ns per sobre dels altres, sentir-hi despreci, perquè, no ho reconeixem, però els tenim enveja o por i per això posem en dubte allò que fan i que són? Avui més que mai és important fomentar el diàleg tot i tenir la sensació que podem posar-nos en perill. Som capaços de mantenir una actitud que aparentment potser ens fa més febles, però que a la llarga ens possibilita anar més lluny, apropar-nos més al Regne?

Com podem, en situacions tan extremes, viure l'exhortació de Sant Pau a la Carta als Romans 12 quan diu: *No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom. (...). No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé.*?

(Imatge: Markus Spiske en Unsplash)
